

TORNEM ALS CARRERS!

MIL CONFLICTES, UNA ÚNICA LLUITA!

Cal exigir que es repartisca el treball i la riquesa.

El 1r de maig sempre ha de ser un dia reivindicatiu i de lluita com a garantia dels drets: al **treball digne**; a una **jornada laboral** que permeta conciliar el treball amb la vida; a un **salari i prestacions socials suficients**, tant quan es té ocupació i també quan no se'n té, mitjançant una **Renda Bàsica de les Iguals**; a **pensions** adequades per a viure amb dignitat, per a lluitar contra les reformes laborals, els desnonaments o les lleis mordassa.

L'**empobriment material** de milions de treballadors i treballadores, a través de mecanismes com la retallada massiva de les rendes salarials, està generant **una de les societats més desiguals del món**. Segons dades del Banc d'Espanya, el 25% de la població de l'estat espanyol vivia ja en risc de pobresa o exclusió social abans de la pandèmia. La situació quan aquesta acabe pot ser catastròfica. Això suposa que 4,5 milions de llars no poden fer front a necessitats tan bàsiques com pagar un lloguer o una hipoteca, mantenir calentes les seues cases o senzillament menjar tots els dies.

Quatre milions de persones en atur, a les quals l'estat els nega el seu dret més essencial com a classe treballadora: el dret a "guanyar-se la vida". Tampoc els reconeix el dret a unes **prestacions socials** o a la **Renda Bàsica de les Iguals** suficient per a viure dignament.

Davant això, l'any passat es van realitzar quasi **25 milions d'hores extraordinàries, de les quals no es van pagar més d'11 milions**. I resulta especialment demolidora la dada de què en el cas de les dones, més de la meitat de les hores extraordinàries no foren retribuïdes.

La pandèmia, a més, ha evidenciat altres vergonyes del sistema. S'ha posat l'interés econòmic per damunt de la vida de les persones; s'han protegit interessos particulars per damunt de les necessitats de la immensa majoria; algunes administracions han mirat cap a un altre costat quan s'incomplien sistemàticament diferents preceptes legals; mànega ampla amb uns i llei de l'embut per a unes altres. **El sistema sanitari, ferit de mort després de les contínues privatitzacions**, s'ha col·lapsat i, vists els fets -que són tossuts-, la sanitat privada ha demostrat la seua enorme incapacitat.

Véuen temps difícils, temps convulsos, temps on els interessos de les elits tractaran d'imposar-se novament a la classe treballadora. No obstant això, no podem permetre que la crisi la paguen, una vegada més, els i les de sempre. Perquè seria intolerable que permetérem, com a societat, un nou rescat a les entitats financeres mentre les condicions de vida de la classe obrera es continuen degradant a velocitat de vertigen.

Aquest **1r de maig**, ha de continuar sent el dia en què milions i milions de treballadors i treballadores diguem **prou** i ompliguem les nostres vides quotidianes, no de sofriment ni desesperació, sinó de **llibertat**, alhora que imposen a governs, empresaris i poderosos, un altre **Ordre Social**, un altre sistema, on el repartiment del treball i de la riquesa, faça que una **vida digna** per a totes les persones siga possible ací i ara.

VISCA L'1 DE MAIG!

VISCA LA LLUITA DE LA CLASSE TREBALLADORA!

